

ప్రేమ పెద్ద ఫాంటసీ!

ప్రతి ఒక్కరూ ఒప్పుకు తీరాలిని నిజం ఇది.

ప్రేమలోకం లోనికి అడుగు పెట్టిన వాళ్ళందరికీ లోకం 'హిమాన్ అండ్ మాస్టర్స్ ఆఫ్ ద యూనివర్స్ సీరియల్' లాగా అనిస్తుందన్నది కూడా ప్రేమికులకు సంబంధించిన నిజమే!

'సాతాళ బైరవి' సినిమాలో రాకుమార్తె ప్రేమలో పడ్డ తోటరాముడి అమాయకమైన సాహసానికి ఈ రోజులలో ఓ రూపం వస్తే... ఆ అవతారం పేరు 'రాంబాబు'!

** ** **

కాలేజీ విడిచి పెట్టారు. అందమైన అమ్మాయిలు అంటిపోయిన రంగుల గాలిపలాళ్ళా గుంపుగా వస్తున్నారు. తమకు కావలసిన అమ్మాయి దృష్టిని డైవర్ట్ చేసేందుకు అప్పటి వరకు ఆవరణ బయట వేచి వున్న వైలెట్స్ (వాళ్ళ వేసే విన్యాసాలను చూసి కాలేజీ అమ్మాయిలు పెట్టిన విక్ వేవ్) తమ విన్యాసాలు ప్రారంభించారు.

వాదావుడిగా రజవి స్టైల్ లో సిగరెట్ ఎగరేయబోయి కింద పడేసుకునేవాళ్ళ మొహంలో కర్రీవని తుడుచుకునేవాళ్ళ (కర్రేక్), హారన్లు వాక్కి పెట్టి తమ వావావాన్ని ఓండ్రించే గాడిదల్లా ముందుకు దూకించేవాళ్ళలో వాతావరణం కోలాహలంగా తయారయింది.

ఆ గుంపులో ఇంద్రాణి కోసం ఆత్రంగా వెలికాయి రాంబాబు కళ్ళు.

అమె నడిచి వస్తోంది మలయమారుతంలా మెల్లగా!

స్టైఫ్ గాఫ్ వంటి రంగు, క్రీమ్ ఎవర్ట్ పర్వాలిటీ, సబాటివీ గ్లామర్, పలాలియా జెరెనా చురుకు

దనం... పింపుల్ గా చెప్పాలంటే గ్రాండ్ స్టామ్ కోసం ఆహ్వానిస్తున్న గ్రాఫ్ కోర్టులా అప్లోదంగా వుంది ఇంద్రాణి!

అమె ముందు తన రైడింగ్ ప్రావీణ్యతను ప్రదర్శించడం కోసం హీరోహోండా కిక్ రాడ్ ని బలంగా తన్నాడు రాంబాబు. ఊహ... స్టార్ట్ కాలేదు. కంగారుగా మళ్ళీ ప్రయత్నించాడు. ఫోర్ స్ట్రోక్ ఇంజన్... డ్రైవ్ లాప్స్ మిషన్... హాండ్రెడ్ సి.సి.... రీటర్నియిటి కంపెంజ్షన్ వున్న పిడి హాండ్రెడ్ అణుమాత్రం కూడా చలించలేదు.

సురి కాసేపు ప్రయత్నించిన రాంబాబు ఏడుపు తన్నుకోస్తున్న మొహంతో తలెత్తి చూసేసరికి ఇంద్రాణి కమమరుగయిపోయింది.

అప్పుడు గమనించాడు. పెట్రోల్ కాక్ క్లోజ్ దిశగా వుండడాన్ని.

“ప్రేమే వేరమాఫా?... వాసై ఈ వగేలా?...” పాపవి ఇరవైమూడో సారి విచిత్రంగా హోండా మీద తన గురుదేవుడు రామారావు దగ్గరకు బయల్దేరాడు రాంబాబు.

రామారావు రాంబాబు అన్నయ్య ప్లేహాతుడు.. రాంబాబు అన్నయ్య ఉద్యోగరీత్యా దూర ప్రాంతానికి వెళ్లిపోతే, రామారావు మాత్రం ఆ ఉద్యోగరీత్యానే పట్టణమా... పళ్లె కాచి ఆ సొంత పూజాస్థానాన్ని వుండిపోయాడు.

అన్నయ్యకి ప్లేహాతుడు కావడం వల్ల విరక్త కావంత వసువు, గౌరవాలతో పాటు తను వదువుకునే రోజులలో మేఫ్ డాక్యుక్లియర్ చెయ్యడంతో అతని మేథస్సుమీద ఆమోఘమైన నమ్మకం రాంబాబుకి.

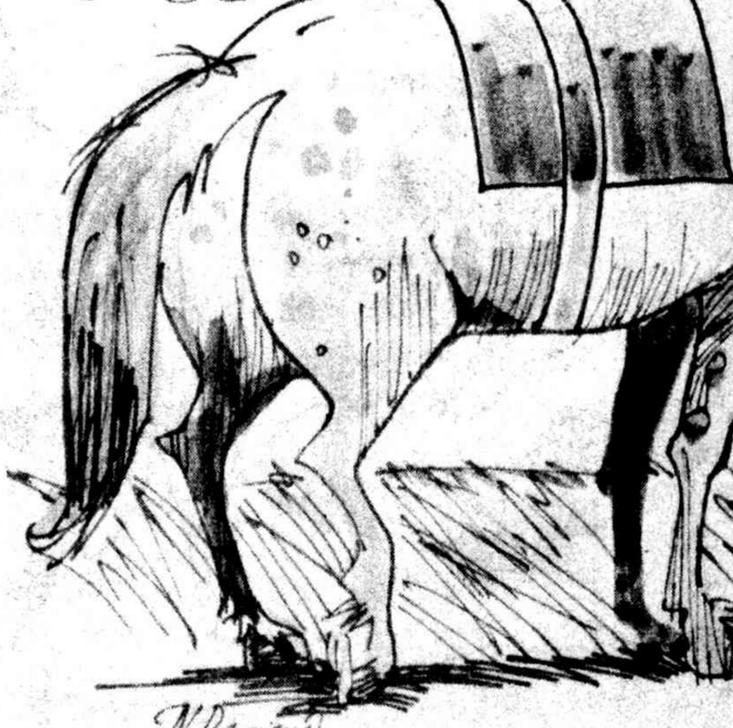
తన ప్రేమ శకలాన్ని నిర్లక్ష్యపు గతుకులబాలలో సడేసి హైద్రాలిక్ సస్పెన్షన్ తో ఎగిరెగిరి పడేలా చేస్తున్న ఇంద్రాణి ప్రేమ గెలుచుకునేందుకు సలహా కోసం అతన్ని దర్శించాడు రాంబాబు!

“రావోయ్! రా... కూర్చో ఏమిటి విశేషాలు?” అంటూ సాదరంగా ఆహ్వానించాడు రామారావు.

కాసేపు ఆ మాటా ఈ మాటా చెప్పి చివరికి ‘కమింగ్ యిది పాయింట్’ అనేది లేకుండా తన ప్రేమ గురించి పెద్ద ఎల్.సి. రికార్డు రెండు ప్రక్కలా వేసేశాడు రాంబాబు.

తన ప్రేమ ఫలింవాలంటే మీ సలహాయే దిక్క వ్వాడు.

అక్షాక్షా..



పోస్తే పాపం కుర్రాడు. తల మువకలుగా ప్రేమలో పడ్డాడు. ఏదో ఓ సలహా పారేస్తే ఆ ఇద్దరూ కిందా మీదా పడతారు (క్లీన్ లేమీ లేవు) అనుకోని ఓ సలహా చెప్పాడు రామారావు.

అది విని ఏమీ బాగోలేదన్నాడు రాంబాబు, సురోటి చెప్పాడు. అదీ రాంబాబుకు సంతృప్తి కలిగించలేదు.

మరొకటి... ఇంకొకటి... వేరొకటి... ఏదీ వచ్చలేదు అతనికి.

ఇంకా ఎన్నయినా చెప్పేవాడు రాంబాబుకి. కానీ, అప్పటికే రామారావు కడుపు ఆకలితో... ఆకలి అంటూ గొడవ చెయ్యడం ప్రారంభించింది. అతను భోజనం చేద్దామనుకునేటంతలో రాంబాబు రావడంతో ఆ కార్యక్రమం సాగక మహా బాధగా వుంది.

ముందు రాంబాబు ప్రేమ తాలూకు ఎల్.సి. చివరికి ఆకలి ఈడ్చి డాక్టర్ తన్నింది. ఇహ సలహాలు చెప్పి, చెప్పి వీరసం తద్వారా వెర్రి చిరాకు వచ్చి పడ్డాలు రామారావుకి.

“మోలారు సైకిల్ మీద వెళ్లి ఆ అమ్మాయిని గుద్దెయ్యకపోయావా? ఏ కాలో విరిగేది, ఏకు ఆ కార్ల మీద పడి వేడుకునే అవకాశమూ లభించేది” వళ్ళ ముందుకు రాగా అన్నాడు రామారావు.

“అయ్య బాబోయ్! ఆ అమ్మాయి రోడ్డు మీద వెళ్తున్నప్పుడు రాంగ్ సైడ్ లో వచ్చి ఏ రిక్తా అయినా రాసుకుంటుందేమోనని భయపడి ఉన్నాను. ఇక వేవేం డాషిన్ గలను” అమాయకంగా చెప్పాడు రాంబాబు.

“మా నాయవే” అని మనసులో అనుకుని సైకి “హానీ... డేర్ డెవిల్ డ్రైవర్ లా ఫీట్లు చెయ్యకపోయావా? తన అటెన్షన్ ఏ సైకి డ్రైవర్ య్యేది” అన్నాడు.

22-12-89 ఆంధ్రజ్యోతి వచ్చి తి వారపత్రిక

బీచ్ లో పల్లెలు తింటున్నారు సునీత, శ్రీకాంత్.
 “ఎప్పుడయినా నవ్వు పల్లెలమ్మానా?” ప్రశ్నించింది శ్రీకాంత్ ని సునీత.
 “ఇప్పటివరకూ లేదు. ఏం?” అయోమయంగా చూసాడు శ్రీకాంత్.
 “అయితే ఇప్పుడు మొదలుపెట్టు మా అన్నయ్య వస్తున్నాడు”.



— గొల్లపూడి శైలజ

- ఎన్. కె. నాగేశ్వరరావు



“ఆ ప్రయత్నమూ అయింది. ఏదీ వచ్చినట్లు కనపడలేదు” అని ఆకలి రామారావు కడుపు లోని ప్రేపుల్ని కిరకిరలాడించింది. అతడిలో అసహనం తారాస్థాయికి చేరుకుంది.

ఏదో ఒకటి చెప్పి రాంబాబుని వదిలించుకోవాలే తమ అవ్యయంగా ఆకలి చావుకు గురయితే తానేమా వన్న భయం అతడి వెన్ను జలదరింపజేసింది.

“ఆ అమ్మాయి ఏం వదులుతుందన్నావ్?”

“బి.ఎ. వైసల్ హిస్టరీ మెయిన్” చెప్పాడు రాంబాబు.

“అదే సంగతి. ఈ విషయం ముందే చెప్పి చుక్కా?” అనడం ప్రకటిస్తున్న రామారావు వంక విస్మయంగా మాతాడు రాంబాబు.

చరిత్ర వదిలే పిల్ల శివాజీ మహారాజులంటే వాళ్ళో ప్యూర్ రాజులంటే వాడీవో ఎట్టి డిగ్రీ కేబులంటే వాళ్ళో ఎవ్ చేస్తుంది తప్ప ఇలా జాకీ చావ్లా మోటారు వైకిల్ ఫీల్చు చేసే వాళ్ళే ఎలా ప్రేమిస్తుంది. కాబట్టి మధ్య వెంటనే ఈ దిక్కు మాలిన మోటారు వైకిల్ వదిలి అక్కాన్ని అధిరో హించు. తూవ్యంలోంచి పుచ్చి పుచ్చి అ ఆ అమ్మాయికిచ్చుకో! మనసు గెలుచుకో!!!

“మరి నాకు గుర్రమెక్కడ దొరుకుతుంది?”

రాంబాబు అత్యంత ఉత్సాహంతో బయటకు వెళ్లడం... రామారావు ఏరసంగా డైవింగ్ హాల్లోకి దూరడం ఒక్కసారే జరిగిపోయాయి.

రామారావు సలహా చెప్పిన మర్నాడు తెల్లవారు ఝామునే లేచి గుర్రంకోసం వెదుకుతున్న రాంబాబుకు ఊరిబయట గడ్డివరకలు కొరుకుతూ కని పించింది. బాగా బక్క చిక్కిపోయి వుంది. అది గడ్డి

తెలుసా కనిపించింది కాబట్టి గుర్రమనుకోవాలి. అదే ఇర్బూరంపండు తెలుసా కవబడిలే మాత్రం అదే దియా. గాడిద అనుకోవాలి.

ఆ గాడిదలా కప్పంనే గుర్రం దగ్గర వెలబడి వున్నాడు దాని యజమాని గుడ్డి గంగప్ప. అతడి పేరు గుడ్డి గంగప్పే కానీ... అతడికి సంబంధించిన ఒక కమ్మ విక్షేపంగా పనిచేస్తున్నది. ఒట్టు!

విజయం చెప్పివస్తే అతడివ్వడా గుర్రానికి యజమానే కాదు. బండి లాగడానికి అది పనికిరాక వదిలేసి చాలాకాలమయింది. రాత్రి కుక్కలగా మండు కొట్టి వళ్ళు తెలిక ఊరిబయట పడిపోయాడు గంగప్ప.

రాంబాబు రావడానికి అయిదు నిమిషాల ముందే అతడికి వచ్చా వచ్చింది.

కళ్ళు తెరిచి చూసే సరికి అతడికి ఎండ తగల కుండా గుర్రం ఏడ పడుతూ వుంది ‘గోదా మేరా బోదా’ టైపులో!

గంగప్ప పూదయం ద్రవించిపోయింది. ఆ గుర్రానికి ఇంకా మిగిలి వున్న స్వామి భక్తి అయితే అతడికి తెలిసిందింట వరకే — ‘గంగప్ప ఆధీనంలో అతడు

పెట్టిన బాధానికి, తమి వదిలేసి రోడ్ల పాలు చేసిన తిరుకి’ అది మనసులో క్షుణ్ణ గట్టి వుండవీ... అదంతా తిరుకునేందుకు సాచి ఒక తమ్ము తన్నేందుకు ఆయత్నమయే మడియల్లోనే తాను మత్తులోంచి లేచా డన్నది తెలికపోవడం గంగప్ప దురదృష్టం.

“నాకు గుర్రం వడవడం నేర్పాలేయ్! అంటే కాదు నేర్చుకున్న తర్వాత ఒక రెండు గంటలు దాన్ని బయటకు ఇవ్వాలి” రాంబాబు మాటానికి ‘ఇంత ప్రాధుటే మండు కొట్టి వచ్చిందేవడా?’ అన్న డౌలుతో మాతాడు గంగప్ప. వచ్చింది రాంబాబుని గ్రహించి ‘లాభం’ అనుకున్నాడు అనందంగా లోన ల్లోనలే.

“అట్లాగే బాబూ! మీకు నేర్పడానికి... స్వారి చేసినందుకు బద్దందలు. తర్వాత రెండు గంటలు ‘ఎల్’ బోర్డు ద్రవించింకుకి అయిందందలు అవు తుంది. వైగా ఈ గుర్రానికి ఇమ్మూరెవ్ కూడా లేదు.”

“అంటే మొత్తం వెయ్యి రూపాయలా?” వోరు తెరిచేడు రాంబాబు.

“అదేం మాట బాబూ! ఇది బొంబాయి గిండి రేమకోర్పులో రంజీట్రోఫీ వెగ్గిన గుర్రం. వైగా రోజా దాణా, మాలీమా... మీరూ ఆలోచించాలి” చెప్పాడు గంగప్ప.

కరవు బాధితుడి శరీరంలా వున్న దొక్కల్ని ఎగ రేస్తూ, మురికి పట్టి అవహ్యంగా వున్న దాని ఆకారం వంక మాతాడు రాంబాబు. గంగప్ప మాటలు వమ్మ బుద్ధియలేదు.

“వరే కానీ...” అన్నాడు ఇంద్రాణి గుర్తుకు రాగా.

జీసు తెచ్చి గుర్రానికి దిగించాడు గంగప్ప. అతనికి మనోదానందంగా వుంది. అన్నమాట ప్రకారం ఆ లోజా మధ్యాహ్నవికల్లా ఆ వడ్డి గుర్రాన్ని తోడం చేర్చించాడు.

సాయంత్రం రాంబాబు ప్రముఖంగా తయారయి వచ్చేసరికి గుర్రాన్ని కుక్కలగా కడిగి, కాస్త మానె అది రాసి ఎగవిగలాడేట్టు చేశాడు.

రాంబాబు గుర్రం ఎక్కిం తర్వాత, రేసు గుర్రా లకి పట్టినట్టు తమ తాగగా మిగిలిన రవో పట్టించాడు. మరి వెయ్యి రూపాయలు గుంజి ఏమీ ఇర్బు పెట్టక పోతే బాగుండదనుకోవడంతో

రవో త్రాగగానే వడ్డి గుర్రానికి ఎక్కడలేని హుషారు వచ్చింది. ఆ ఉత్సాహంతో పాత వగ గుర్తొ

22-12-89 ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య పరిషత్

ఫోటోగ్రాఫ్ / ఆటోగ్రాఫ్

భారత స్వాతంత్ర్యోద్యమ చరిత్రలో 1922 ఒక ప్రత్యేక ఉజ్వల ఘట్టం. శ్రీ అల్లూరి సీతారామరాజు మవ్యం గిరిజన ప్రజలను మేల్కొలిపి, శ్రేయ జాతి సామాజ్యవాదులతో సాయుధ పోరాటానికి కంభారానం పూరించిన కాలం. మల్లదొర, అగ్గిరాజు, గంటం దొర నంటి అనుచరుల లోద్దాయిలో పోరు వడిపి తెల్లవారిని గడగడ లాడించాడు. 1924, మే 7వ తేదీన బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం శ్రీ సీతారామరాజును కాల్యి చంపినా, ఆ రెండేళ్ళ కాలంలో ఆయన ఇచ్చిన సమర స్ఫూర్తి శాశ్వత మయింది.

సేకరణ: వై. రాజశేఖర్, తగూర్ లై బరీ వద్ద, ఏలూరు.



చ్చింది. లాగపెట్టి వెనక కాళ్ళతో గంగన్నను తన్ని ముందు కురికింది.

రాంబాబు కిదేమీ తెలియదు. తెలిస్తే జాగ్రత్తపడే వాడే.

ఏరోచితంగా గుర్రాన్ని పరుగెత్తిస్తూ కాలేజీ వైపు వెళ్ళాడు. మన్నగా వున్న తారురోడ్డు మీద కూడా గతుకుల బాటలో ప్రయాణం చేస్తున్న బస్సులా ఎగిరెగిరి పడుతూ వెడుతున్న గుర్రాన్ని, దాని మీద రాంబాబుని అందరూ ఆశ్చర్యంగా చూడసాగారు.

పడుతూ లేస్తూ నడ్డి గుర్రం కాలేజీ చేరు కునేసరికి, అప్పటికే కాలేజీ వదిలి పావు గంటవ్యయం ఆవరణంతా భారీగా వుంది. కానీ, రాంబాబు అదృష్టమో ఏమో ఇంద్రాణి ఆ రోజు లైబ్రరీకి వెళ్ళి బుక్స్ రిఫర్ చేసుకుని అలవ్యంగా వస్తూ రాంబాబుకి ఎదురైంది.

ఆనందంగా ఆమెను చూస్తూ చేతిలోని పుస్తకం పైయిలిష్గా ఆమె కందించాని ప్రయత్నిస్తూ ఆ ప్రయత్నంలో రాంబాబు నిజాయం సాధించబోతూండగా అకస్మాత్తుగా నడ్డి గుర్రం నాయువేగంలో పరుగెత్తి అడుపు తప్పిన అతణ్ణి రోడ్డు ప్రక్క గోతిలోకి 'గోల్' చేసి, తను కూడా ఆ గోతిలోకి జారిపోయి అనక లేరుకొని పరుగెత్తింది.

రాంబాబు మాత్రం గోతిలోనే సెటిలయి పోయాడు. పాపం అతనికి తెలియదు. దానికి బండిలాగే రోజుల్నుంచి వెనుక చేపు నుంచి కట్టం వివబడితే వెర్రిగా పరుగెత్తడం అలవాటు, అలా పరుగెత్తకపోతే యజమాని చావబాడేవాడు. రాంబాబు దురదృష్ట మేమిటో... అతడు ఇంద్రాణికి ప్రేమపుష్పం (మందార పువ్వు కాదు కదా?) ఇవ్వబోతుండగా వెనుకచేపు నుంచి దేవీ వనరాతులకు చందాలు వసూలు చేస్తున్న కుర్రాళ్ళు డబ్బీలు గళ్ళు గళ్ళు మనిపించుకుంటూ రావడం... ఎప్పుడూ లేనిది నడ్డి గుర్రం మీద మనిషి కనిపించడంలో ఆ డబ్బీల్ని మరింత ఉత్సాహంగా ఆడించి తను ఆనందాన్ని ప్రదర్శించడం...!

##



"ఏనండోయ్...! మీరిచ్చిన దిక్కుమాలిన సలహా నల్ల ఎన్ని అవధులు జరిగాయో తెలిసిందా?" కోపంగా అంది రామారావు భార్య మహాలక్ష్మి.

"ఏం జరిగిందేమిటి?" క్యూరియూసిటీ ప్రదర్శించాడు అతను.

"బంగారంలాంటి కుర్రాడు. పాపం! ఆ రాంబాబు నడుం ఫ్రాక్చరయింది. వెలదాకా కోలుకోడట. అతన్నమాటుకున్నీ చేసి, అనేం పాపపు సలహాండో! ఆ ఏక్సిడెంట్లో ఆ నడ్డి గుర్రానికి కాస్తా నడ్డి పరయిపోయి ఇప్పుడు మామూలుగానే నడుస్తున్నదట..."

"ఏం చేయమంటావ్? ఆ రోజు నేను ఆకలితో చస్తుంటే... సలహా సలహా అంటూ రాంబాబు మరి విసిగిస్తే ఏదా వదిలితే చాని వోటికొచ్చినది చెప్పాను. దాన్నలా అక్షరాలా ఆ బుర్ర తక్కువ పెద్దమనిషి అనులుచేస్తాడని నేను కలగన్నావా? అందుకే కాబోలు ఆ రోజు రాంబాబు అలా వెళ్ళగానే ఆకాశవాణి వాళ్ళ జనరంజనిలో "ప్రేమకోసమై పలో పడనే పాపం పసివాడూ" పాట వేశారు" ఆశ్చర్యపోతూ అన్నాడు రామారావు.

లాగితే ఉరిశిక్ష!

బ్రాండ్ బాయిలు 'ఉత్తర ఎమెన్' వెడితే ప్రాణాలపై అక వదులుకోవలసిందే. ఎందుకంటే, ఆ దేశంలో మద్య పానం చేసిన చారిన బహిరంగంగా ప్రభుత్వం ఉరి తీయిస్తుంది. 'మద్య పానానికి అనుమతిస్తే మా దేశం కూడా ఆమెరికాలా అరాచక దేశంగా మారుతుంది' అని ఆ దేశ న్యాయ శాఖ మంత్రి అబ్దుల్ హాదర్ నాసర్ అన్నారు.

ఒకసారి అక్కడ ఇంజనీరుగా పని చేస్తున్న డ్రిటిష్ వ్యక్తి 'ఎల్ హైండిల్'కు తన దేశం నుంచి 'స్కాచ్ బాటిల్' ఒకటి పోస్టు ద్వారా అందింది. చాలా కాలంగా 'స్కాచ్'కు దూరంగా వున్న ఎల్ ఎమెన్ కఠిన దండనకు జడీసినా అఖరుకు అందుబాటులో వున్న 'స్కాచ్'ను చూస్తూ వుండలేక, ఓ రాత్రి పూట 'రహస్య సేవన'కు పూనుకున్నాడు. రాత్రిం చదులైన ఎమెన్ పోలీసులు అతన్ని పట్టుకున్నారు. ఇంతే? ఇస్లామీ అదాలత్ అతనికి బహిరంగ ఉరిశిక్ష విధించింది. అయితే, డ్రిటిష్ ఎలాగో తన పాపం విడిపించుకుందనుకోండి.

మద్య పానం చేసిన వ్యక్తిని ముందు అక్కడి ఏడుల్లో ప్రదర్శించి ప్రజలు అతన్ని రాళ్ళతో, కుళ్ళిన ఎమాలాలతో కొట్టి అవమానించిన తర్వాత,



ప్రజల సమక్షంలో ఉరి తీస్తారు! ఆ పాపికి తగిన శిక్ష పడిందని ప్రభుత్వం సంకల్ప పడుతుంది.

-నల్లబెల్లి రంగయ్య

"మీరు మాత్రం మలయార మాంత్రికుడం ఆ అమాలుకుట్టి "సాహసం సేయరా డింభకా!" అంటూ సాతాళకైరవి లాంటి ఆ నడ్డి గుర్రానికి బలి పెట్టాంని చూశారు. ఇంకా నడుం ప్రాణం మీదకి రాలేదు. ఇంతకీ ఆ రాంబాబు ప్రేమించిందెవరో మీకు తెలుసా...? మా చిన్నాన్న గారమ్మాయి ఇంద్రాణినే!"

"అలాగా! నాకేం తెలుసు. ఏదో ప్రేమించా నంటే ఎవరో అడవిల్లనే అయ్యంటుందిలే అని సేరా గ్గలా కనుక్కోలేదు."

"అబ్బే! ఏం తెలియదు. దిక్కుమాలిన సలహా లిచ్చి నా వెల్లెలి మీదకి ఆ కుర్రాణ్ణి ప్రయోగించడం మాత్రం తెలుసు" విసురుగా అంది మహాలక్ష్మి.

"నల్ల... ముందు రాంబాబును చూసాద్దాంనద" ఆమె విసుర్నుండే తప్పించుకోవడానికి నర్దుకున్నాడు రామారావు.

"నదండి... నదండి... ఆ రాంబాబుని అప్పటిలో చేర్చింది కూడా మా వెల్లెలే. ఇప్పుడు తన సంతంగా ప్రేమించిన అతగాడ్ని తప్ప మరెవర్నీ చేసుకోవని భీష్మించుకు కూర్చుంది అది."

ఆమె చెప్పిన ఆఖరు వాక్యం రామారావుకి ఆనందం కలిగించింది.

"గుడ్ గాడ్" అనుకున్నాడు నెమ్మదిగా.

##

పోస్టులోలో — "ఇందూ... నీ రుణమెలా తీర్చుకోగలను... 'అబ్బా...'" మూలిగాడు రాంబాబు సగం ప్రేమ, సగం భాధ మిలితం చేసి.

"మల్లా గుర్రాలు... ఏమగులు ఎక్కి నా వెంట వడకుండా..." చెప్పింది ఇంద్రాణి నవ్వువాపు కుంటూ.

"ఏదేమైతేనే? నడుం విరిగినా, ఆ నడ్డి గుర్రం వల్ల మన ప్రేమ ఫలించింది. మన పెళ్లికి ఆ గుర్రం కూడా వుండి తీరాలిందే... 'అమ్మా...'" ఈసారి సగం నల్లబెల్లి, సగం భాధ రాంబాబు గొంతులో.

"గ్రాంటెడ్!" చెప్పింది ఇంద్రాణి ప్రేమగా.

##

రాంబాబు, ఇంద్రాణిం పెళ్లి — అప్పటికే చెరి నాలుగు ఏసాం రవ్ నట్టించేసిన గంగన్న, అతని గుర్రం మత్తుగా వున్న కళ్ళతో రాంబాబు పెళ్లి పందిట్లో వున్నారు.

మరోసారి గంగన్నను తన్నే అవకాశం వస్తుందేమోనన్న ఆత్యంతో చూస్తున్న గుర్రానికి దూరంగా జాగ్రత్తగా వున్నాడు గంగన్న.

అగ్నిసాక్షిగా... అశ్వసాక్షిగా ఇద్దరి పెళ్లి అయి పోయింది. "దంపతులిద్దర్నీ గుర్రం మీద ఊరే గించాలి" అన్నారెవరో.

ఇంద్రాణి పెదవులు చిరునవ్వుతో విచ్చుకుంటే, రాంబాబు బుగ్గలు ఏగ్గులో ఏరబడ్డాయి. ఇదే మామూలుగా అయితే పెళ్లి కూతురు ఏగ్గువది, పెళ్లి కొడుకు నవ్వాటి. కానీ వాళ్ళది వైవ్ వెర్రిగా జరిగింది.

నిజమే... ప్రేమొక సొంటనీ ఒప్పుకుంటారు కదూ!

22-12-89 ఆంధ్రజ్యోతి నవీ శివారావు